

“हे परमेश्वर मलाई रगतको दोषबाट सुरक्षा गर्नुहोस्! मलाई हत्याको दोषबाट छुटकारा गर्नुहोस्!” भनी दाऊद राजाले प्रार्थना गरे।

एउटा राजाले आफूले हत्या गरेको कुरा स्वीकार गरिरहेका थिए। दाऊद राजाले सबैले सुन्ने गरी आफ्नो दोषको स्वीकार गरिराखेका थिए। आफ्नो दोष लेखाइमा सधैंभरि सञ्चय भएर रहने भए तापनि उनले यसको बारेमा लेखेर नै राखे।

के मानिसहरूले आफ्ना दुष्ट कामहरूलाई लुकाएर हत्याको दोषबाट भाग्न चाहँदैनन् र? आफू दोषी छैनौं भनी के तिनीहरूले

वहानाहरू बनाउँदैनन् र? हो, यस्तो गर्नु तिनीहरूका लागि सामान्य कुरानै हो। मानिसहरूलाई आफ्नो अधीनमा राख्नको निमित्त राजाले आफ्ना कमजोरीहरूलाई ढाकछोप गर्ने कुरा सामान्यनै देखिन्छ। तर दाऊद प्रायजसो राजाहरू भन्दा धेरै फरक थिए। उनी परमेश्वरको हृदयको एक टुक्रा जस्तै थिए, अर्थात् उनको स्वभाव परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउने खालको थियो। पापलाई परमेश्वरको दृष्टिबाट लुकाउन सकिँदैन र पापले प्रभुलाई दुःखी तुल्याउँछ भन्ने कुरा उनलाई थाह थियो।

दाऊदको स्वभावका यी गुणहरूले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याएको थियो:

आफ्ना कामहरूमा उनी साहसी थिए, तर आफ्नो स्वभावमा चाहिँ नम्र। उनले पापको महसूस र स्वीकार गरे। उनले आफ्नो दोषको स्वीकार मात्र गरेनन् तर त्यसबाट साँचो रूपमा गहिरो प्रकारले पश्चात्ताप पनि गरे। उनले आफ्नो पापको क्षमाको निमित्त परमेश्वरसँग विन्ती मात्र गरेनन्, तर परमेश्वरले आफ्ना प्रार्थनाहरूको सुनाइ गर्नुभएको छ भनी विश्वास गरे। उनले विश्वका प्रभु र सर्वज्ञानी परमेश्वरलाई धन्यवाद र प्रशंसा चढाए। उनले आफ्ना प्रभुसँग नजीकतामा संगति गरे।

हामीले पनि यी कदमहरू अपनाएर परमेश्वरलाई कसरी खुशी पार्न सकिन्छ भन्ने कुरा दाऊदको जीवनबाट सिक्नसक्छौं। तब दाऊदले जस्तै हामी पनि भन्नसक्छौं “मेरो प्राणले परमेश्वरमा मात्र विश्राम पाउँछ— उहाँबाट नै मेरो उद्धार आउँछ।”

यस पाठमा तपाईंले यी कुराहरू सिक्नुहुनेछ ...

परमेश्वरको विरुद्धमा गरिएको पापले अलग पाछ
परमेश्वरमा पश्चात्ताप गर्नाले पुनर्मिलाप हुन्छ
परमेश्वरसँगको संगतिले आनन्द ल्याउँछ

यस पाठले तपाईंलाई यी कुराहरूमा सहायता पुऱ्याउनेछ ...

- * मानिस पापको निम्ति कसरी जिम्मेवारी छ सो बुझ्न
- * स्वीकार र पश्चात्ताप जस्ता शब्दहरूलाई परिभाषित गर्न
- * परमेश्वरको क्षमा कसरी पाउन सकिन्छ सो व्याख्या गर्न
- * परमेश्वरसँगको संगतिको अनुभव गर्न

परमेश्वरको विरुद्धमा गरिएको पापले अलग पाछ

दाऊदका अनुभवहरू र उनले लेखेका अचम्मका भजनहरू बुझ्नको लागि हामीले उनको शुरूको गोठाले जीवनको बारेमा विचार गर्नुपर्छ। आठ जना दाज्यू-भाइहरूमध्ये उनी कान्छो भएका हुनाले, उनका बाबुले उनलाई साधारण कामको जिम्मा दिए। उनका दाज्यूहरू सेनामा भर्ती हुँदा, उनी चाहिँ भेडाकै रेखदेखमा बसे। उनले आफ्ना बाबु र दाज्यूहरूका बीचमा खबर आदान-प्रदान गर्थे। उनको जीवन विवरणबाट हामी थाह पाउँछौं कि उनी विश्वासयोग्य, आज्ञाकारी, र आफ्नो काममा निपुण थिए। यसको साथसाथै संगीत र कवितामा पनि उनको विशेष खुबी थियो। उनी बीणा बजाउँथे र भजनहरू लेख्थे। र पनि आफ्नो परिवारको निम्ति चाहिँ उनी साधारण केटा नै थिए। गाउँको साधारण घरमा कान्छो भाइको स्थान उनको थियो।

त्यसकारण, परमेश्वरले आफ्ना मानिस अर्थात् अब्राहाम, इसहाक र याकूबका सन्तानहरूलाई अगुवाइ गर्नको निम्ति दाऊदलाई चुन्नुहुँदा उनको परिवार र छिमेकीहरू दङ्ग परेका थिए। नयाँ राजालाई अभिषेक गर्नको निम्ति पठाइएको आफ्नो दासलाई परमेश्वरले भन्नुभयो, "मैले चाहेको व्यक्ति दाऊदनै हो, राजा हुनको लागि परमेश्वरद्वारा चुनिएको हो भनी देखाउनको निम्ति त्यसलाई तेलले अभिषेक गर्।"

मानिसहरू किन अचम्भित भएका थिए भन्ने कुरा हामी बुझ्नसक्छौं। कसरी एक जवान भेडा गोठालो राजा बन्न सक्छ? अब्राहाम, योसेफ र मोशा जस्ता महान् व्यक्तिहरूले अगुवाइ गरेर ल्याएका मानिसहरूमाथि कसरी उनले शासन गर्नसक्छन्? यसभन्दा पहिलेका पाठहरूमा हामीले हेरिसकेका छौं, कि परमेश्वरले बडो होशियारीसाथ आफ्ना मानिसहरूका अगुवाइ र सुरक्षा गर्नुभयो। उहाँले महान् व्यक्तिहरूलाई आफ्ना अगमवक्ताका रूपमा चुन्नुभयो र तिनीहरूलाई विशेष काम पनि दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूद्वारा आफू, आफ्नो प्रेम, आफ्नो शक्ति र आफ्नो बुद्धि प्रकट गर्नुभएको छ।

जल प्रलयको समयमा पृथ्वीमा जीवन बचाउनको निम्ति परमेश्वरले नोआलाई चुन्नुभयो। परमेश्वरले अब्राहामलाई मूर्तिपूजाको देशबाट निकालेर, उनका सन्तानलाईनै ठूलो जाति बनाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो। परमेश्वरले योसेफलाई मिश्र देशको शासक बनाएर आफ्ना मानिसहरूलाई अनिकालबाट जोगाउनुभयो। तब आफ्नो लिखित प्रकाश प्राप्त गर्नेको निम्ति परमेश्वरले मोशालाई बोलाउनुभयो।

परमेश्वरका मानिसहरू वास्तवमा महान् भएको समयमा हामी आउँछौं। परमेश्वरले अब्राहाम, इसहाक र याकूबका सन्तानहरूलाई आशिष् दिनुभयो र याकूबका बाह छोराहरूबाट बाह कुलहरूको निर्माण भयो। परमेश्वरको नाउँमा तिनीहरूले आफ्ना वरिपरि भएका मूर्तिपूजक र परमेश्वरको निन्दा गर्ने देशहरूका विरुद्धमा पवित्र युद्ध गरिरहेका थिए। तब फेरि एक जना बलियो र बुद्धिमान् अगुवाको खाँचो पर्‍यो। त्यसैले त तिनीहरूका राजा हुनका निम्ति परमेश्वरले गोठाले केटालाई चुन्नुहुँदा मानिसहरू दङ्ग परेका थिए। तब केही समय पछिने तिनीहरूले यसको कारण बुझिहाले। दाऊद परमेश्वरमाथि भरोसा राख्ने र उहाँलाई प्रेम गर्ने व्यक्ति थिए, र परमेश्वरले

उनलाई आफ्नो शक्ति र बुद्धिले भर्नुभएको थियो। केही समय पछिनै यस गोठाले केटा सारा देश भरिनै सबैभन्दा साहसी र सफल सिपाही बने।

राजाको रूपमा उनलाई अभिषेक गरिएको भए तापनि आफ्नो सिंहासन पाउनुभन्दा पहिले उनी आफ्नै परिवारमा रहे। उनले लगातार रूपमा भेडा चराउने काम र आफ्ना बाबु र दाज्यूहरूका बीचमा खबर आदान-प्रदान गर्ने काम गरिनै रहे। सेनामा भएका आफ्ना दाज्यूहरूलाई सामन लिएर जानको निम्ति उनका बाबुले उनलाई अह्राए। उनी युद्ध क्षेत्रमा आइपुग्दा त्यहाँ कुनै पनि युद्ध नभइराखेको उनले देखे। यसको सट्टामा त सबै सेनाहरू त्यस सानो मैदानको वरिपरि एक अर्कालाई हेरेर उभिईराखेका थिए। युद्ध क्षेत्रको रेखा अगाडिपट्टि एक डरलाग्दो पलिशती सिपाही उभिईराखेको थियो, जसले परमेश्वरका सेनाका विरूद्धमा धम्की दिइराखेको थियो।

“मसँग लडाइँ गर। मसँग लडाइँ गर्नलाई एक जना मानिस पठाओ” भन्दै त्यसले धम्की दिइरहेको थियो। त्यो पलिशती वीर नौ फीटभन्दा अग्लो, काँसाको टोप लगाएको, र ठूलो भाला र तरबार बोकेको व्यक्ति थियो। उसले आफ्नो मनपरीसाथ परमेश्वरको निन्दा गरिरहेको थियो। सबै सेनाहरू त्यससँग डराएका थिए।

परमेश्वरका सेनालाई धम्की दिने ईश्वरहीन व्यक्ति चाहिँ यो को हो? म गएर त्यससँग युद्ध गर्नेछु।” भनी दाऊदले भने।

त्यस वीरसँग युद्ध गर्नलाई दाऊद ज्यादै नै जवान र कलिलो छन् भनी सबैले विचार गरे। र पनि उनले यही कुरामा जोड दिइरहे, कि परमेश्वरलेनै उनलाई बल दिनुहुन्छ। भालु र सिंहले भेडालाई आक्रमण गर्दा तिनीहरूलाई मार्नको निम्ति परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुभयो, र यस पलिशती वीरलाई जित्नको निम्ति पनि परमेश्वरले मलाई शक्ति दिनुहुनेछ।” तब उनी त्यस वीरसँग युद्ध गर्नलाई गए र उनले आफ्नो साथमा

गोठालोले लिने घुँयत्रो र केही ढुङ्गाहरू लिएर गएका थिए।

दाऊद अगाडि बढ्दैजाँदा यसो भन्न थाले, “तँ ता मसँग लड्न तरबार, भाला र बर्छा लिएर आएको छस्, तर म तँसँग लड्न तँले धम्क्याएका इस्राएलका फौजका परमेश्वर, सेनाहरूका परमप्रभुको नाउँमा आएको छु। यो परमेश्वरको युद्ध हो!” यसो भन्दै उनले आफ्नो घुँयत्रोमा ढुङ्गा राखे र त्यस वीरलाई ताकेर हाने र निधारमै लागेको हुनाले त्यो घोटो परेर भूईँमा लड्यो। विरोधी पक्षका सेनाहरू काम्दै भागे, किनभने दाऊदले एकमात्र साँचो परमेश्वरको शक्तिमा युद्ध गरेका हुन् भनी तिनीहरूलाई थाह थियो।

तपाईंको अभ्यासको निम्ति

१ विशेष कामको निम्ति बोलाइएका मानिसहरूमा हुनुपर्ने गुणहरू दाऊदमा भएका हुनाले परमेश्वरले उनलाई राजा हुनको निम्ति चुन्नुभएको हो। प्रत्येक अगमवक्तामा यी गुणहरू थिए भन्ने कुरा हामी पाउँछौं। परमेश्वरसँग नजीक हुन र हाम्रो जीवनमा उहाँको इच्छा थाह पाउनको लागि हामीमा पनि यी गुणहरू हुनु आवश्यक छ। दाऊद र अरू अगमवक्ताहरूमा भएका गुणहरू देखाउने बयानहरूका अगाडिको अक्षरमा घेरा लगाउनुहोस्।

- क) तिनीहरू आज्ञाकारी थिए।
- ख) तिनीहरूले परमेश्वरमा विश्वास र भरोसा गरे।
- ग) तिनीहरूले कविताहरू लेखे।
- घ) तिनीहरूले आफ्नो विश्वासलाई काममा लगाए।
- ङ) तिनीहरू नम्र र साहसी थिए।

दाऊदले वीर पलिशतीलाई मारेपछि सेनामा उनको दर्जा पनि बढाइएको थियो। तिनीहरूलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउन खोज्ने मूर्तिपूजक देशहरूमाथि उनले विजय हासिल गरे। परमेश्वरले उनको लागि सबै कुराको बन्दोबस्त मिलाउनुभयो र उनले राजाको स्थान पनि प्राप्त गरे। चालीस वर्षसम्म परमेश्वरको शक्तिद्वारा उनले शासन गरे। उनले मूर्तिहरूलाई नाश गरे र एकमात्र साँचो परमेश्वरको आराधनाको संगठन गरे। उनले पवित्र शहरको रूपमा यरूशलेम शहरलाई स्थापित गरे, र त्यहाँ परमेश्वरको नाउँलाई आदर गरियो। विश्वासयोग्य मानिसहरू आराधना गर्नको लागि त्यहाँ आए। धेरै मानिसहरू त्यस पवित्र शहरमा तीर्थयात्रा गर्न जान्थे। यी सबै सफलताहरू र विजयताहरूमा दाऊदले लगातार रूपमा परमेश्वरलाई नै महिमा दिइरहे। उनले बडो शक्तिशाली र अनुग्रही शब्दहरूमा परमेश्वरलाई चढाएका प्रशंसा र धन्यवाद भजनसंग्रहका पुस्तकहरूमा उल्लेख गरिएका छन्।

आफूले लेखेको एउटा भजनमा दाऊदले यसो भनेका छन्, "सबै देशहरूले मलाई घेरेका छन्, तर परमप्रभुको नाउँमा मैले तिनीहरूलाई काटेँ। तिनीहरूले मलाई चारैतिरबाट घेरे, तर मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको नाउँमा काटेँ। तिनीहरूले मलाई घँचेडे र म लड्ने लागेको थिएँ, तर परमप्रभुले मलाई सहायता गर्नुभयो। परमप्रभु मेरो बल र मेरो गीत हुनुहुन्छ, उहाँ मेरो उद्धार बन्नुभएको छ।"

दाऊदले आफ्नो कविताका शब्दहरूमा यसो भनेका छन्, "मेरा प्रभु म तपाईंलाई उच्च पार्नेछु, म सधैंभरि तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्नेछु, हाम्रा प्रभुको स्तुति प्रशंसा गर्नु कति असल कुरा हो। परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाओ, उहाँको स्तुति प्रशंसा गाओ, उहाँका अचम्मका कामहरूको वर्णन गर।"

दाऊदले जस्तै गरी थोरै मानिसहरूले मात्र आफ्नो सारा हृदय र जीवनबाट परमेश्वरलाई प्रेम र भक्ति चढाएका छन्।

परमेश्वरसँग उनको घनिष्ठ सम्बन्ध थियो र परमेश्वरको स्वभावलाई उनले गहिरो किसिमले बुझेका थिए। यदि हामी परमेश्वरको बारेको व्यक्तिगत ज्ञान थाह पाउन चाहन्छौं भने दाऊदका भजनहरूबाट हामी अझै सिक्नसक्छौं। जब हाम्रा हृदयहरू परमेश्वरको नजीक आउन, उहाँका सत्यताहरू सिक्न र उहाँको प्रकाश बुझ्न चाहन्छन्, तब हामी दाऊदका शब्दहरू पढेर यसमा अचम्भित हुन्छौं।

तपाईंको अभ्यासको निम्ति

२ दाऊदको भजनबाट यी शब्दहरू कण्ठ गर्नुहोस्। यसलाई तपाईं आफ्नो व्यक्तिगत प्रार्थनाको रूपमा पनि दोहोर्याउन सक्नुहुन्छ।

हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका मार्गको शिक्षा दिनुहोस्,
र म तपाईंको सत्यतामा हिँड्नेछु।

हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मेरो सम्पूर्ण हृदयले
म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु,

यिनै राजा दाऊदले एक निर्दोषी मानिसको हत्या गरे र आफू हत्याारा हुँ भन्ने कुराको महसूस गरी वेदनामा यसो भन्दै कराए “हे परमेश्वर, मलाई रगतका दोषबाट छुटकारा दिनुहोस्” भन्ने कुरा विश्वास गर्न पनि हामीलाई गाह्रो पर्छ। यी महान् व्यक्तिको सिद्धतालाई के भयो?

यसको उत्तरचाहिँ यो हो, कि वास्तवमा दाऊद सिद्ध थिएनन्। त्यहाँ एकमात्र सिद्ध हुनुहुन्छ, कहिल्यै पनि भूल नगर्ने

एकमात्र हुनुहुन्छ। परमेश्वर बाहेक त्यहाँ अर्को सिद्ध कोही पनि छैन! दाऊद बलिया, योग्य, बुद्धिमान्, साहसी र धार्मिक, आराधनामा विश्वासयोग्य, र परमेश्वरको इच्छामा समर्पित भएका व्यक्ति थिए। तर उनी मानव जातिनै थिए, र सबै मानव जातिजस्तै उनमा पनि पाप गर्न सक्ने स्वभाव थियो। हामीहरू सबैलाई जस्तै उनलाई पनि शैतानद्वारा परीक्षा आएको थियो, र उनी त्यस परीक्षामा सफल हुनसकेनन्।

राजाको दरवारको छानामा साँझको सफा हावा लिने र शहरको दृश्य हेर्ने एक ठाउँ थियो। एक साँझ दाऊद त्यहाँ हिँडिरहेका बेलामा उनले एउटी स्त्रीलाई नुहाइ राखेकी देखे। तिनी ज्यादै सुन्दरी थिइन्। दाऊदको मनमा तिनीप्रतिको चाहना बढेर गयो। त्यो स्त्री को हो? भनी तिनले प्रश्न गरे। तिनी सिपाही उरियाहकी पत्नी बेतशेबा हुन् भनी दरवारका एक जना सिपाहीले जवाफ दिए।

अब शैतानद्वारा परीक्षित भएका दाऊदको मनमा त्यस स्त्रीप्रतिको अभिलाषा बढ्दैगयो। त्यस स्त्रीका पति उरियाह लडाइँमा मरेको उनी चाहन्थे। दाऊदले विचार गर्न थाले, कि उरियाह एक सिपाही त हो, उसलाई लडाइँमै मार्न सकिन्छ। कुनै पनि सिपाही लडाइँमा मर्नसक्छ। उरियाह लडाइँमा मर्ला भन्ने सन्तोषमा दाऊद रहन चाहेनन्। ऊ मर्नेपछि भन्ने कुरा निर्णय उनले गरे। उरियाहलाई खतरनाक ठाउँ अर्थात् हमलाको पहिलो तिमै राखिदिनु भनी उनले कप्तानलाई आज्ञा दिए। त्यो योजना सफल भयो। उरियाह लडाइँमा मारियो।

केही समय सम्म त केही पनि भएको छैन जस्तो गरी दाऊदले बहाना बनाए। उरियाहको मृत्युको बारेमा खबर ल्याउने सिपाहीलाई उनले भने, “यसले तँलाई निराश नतुल्याओस्। तरवारले कसैलाई पनि नाश गर्न सक्छ। कप्तानलाई साहस दिनको निमित्त यो कुरा गएर बताइदेऊ।”

तर दाऊद आफैँचाहिँ निराश भए। उनी आफैँले आफैँलाई उत्साह दिनचाहन्थे। उनले भूल काम गरेका छन् र यसबाट परमेश्वर बेखुशी हुनुहुन्छ भन्ने कुरा उनलाई थाह थियो। उनी परमेश्वरको नजीक जिएका थिए, तर आफ्नो पापले आफूलाई परमेश्वरबाट टाढा लगेको जस्तो उनलाई लाग्यो। उनले यस्तो घडीमा एक महत्वपूर्ण सत्यता सिके, पापले मानिसलाई परमेश्वरबाट अलग पार्छ। यदि हामीले हाम्रा विचारहरू र कामहरूलाई दुष्ट परीक्षाहरूले प्रभाव पार्न दिएर पाप गर्नुभन्ने, हामी परमेश्वरको नजीक भएर उहाँको मित्रताको अनुभव गर्नसक्दैनौं। पापले हाम्रो जीवनलाई दूषित पार्छ, र परमेश्वर जो पवित्र र शुद्ध हुनुहुन्छ, उहाँ अपवित्र कुराहरूसँग रहनसक्नुहुन्न। दाऊद सुत्नै सकेनन्। उनले दिन रात परमप्रभुको गह्रौँ हातको अनुभव गरे, उनले भने, “गर्मीको तापले रसलाई सुकाए जस्तै मेरो बल पनि सुकिराखेको थियो।”

परमेश्वर हामीबाट टाढा हुनुभएको अनुभव गर्नु हाम्रो लागि कति दुःखको कुरा हो। कहिले कहीं दाऊदले जस्तै हामीले पनि केही पनि खराबी भएको छैन भन्ने विचार गर्छौं। तर हाम्रा हृदयमा भने हामीले खोक्रोपन र अलगपनको अनुभव गरिराखेका हुन्छौं। यसले हामीलाई पापको वास्तविकतामा सचेत तुल्याउँछ र हामीले उहाँको पवित्रतालाई खोजी गर्नु कति महत्वपूर्ण छ भन्ने कुरा बताउँछ।

तपाईँको अभ्यासको निम्ति

- ३ ठीक बयानहरूका अक्षरहरूका वरिपरि घेरा लगाउनुहोस्।
बेठीकसँग लेखिएको उत्तरलाई सच्याउनुहोस्।

- क) धार्मिक विधिहरूले दाऊदलाई परीक्षाबाट सुरक्षित राखेको थियो।
- ख) दाऊद बलिया थिए, तर पापले उनलाई कमजोरी तुल्यायो।
- ग) दाऊदको अनुभवले हामीलाई देखाउँछ कि परमेश्वर हामीसँग कहिले बेखुशी हुनुहुन्छ भन्ने कुरा हामीलाई थाह हुन्छ।
- घ) पापको कारणले आफू परमेश्वरबाट अलग भएको दाऊदले अनुभव गरे।

.....
 .....
 .....

परमेश्वरमा पश्चात्ताप गर्नाले पुनर्मिलाप हुन्छ

परमेश्वरबाट अलग भएपछि एक व्यक्ति बेखुशी र डरपोक बन्छ। यस्तो व्यक्तिसँग परमेश्वर पनि दुःखित बन्नुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्नो साथी हुनलाई उसलाई सृष्टि गर्नुभएको हो भन्ने कुरालाई सम्झनुहोस्। नोआको समयमा पृथ्वीमा भएका मानिसहरूका पापपूर्ण अवस्था देखेर परमेश्वरलाई दुःख लागेको थियो। दाऊदको पापले पनि परमेश्वरलाई दुःखित तुल्याएको थियो। परमेश्वरले दाऊदलाई प्रेम गर्नुभयो र उनलाई त्यागनु भएन। मानिसलाई पापको दण्ड दिनु मात्र परमेश्वरको उद्देश्य होइन। उहाँको उद्देश्य चाहिँ तिनीहरूलाई पापबाट शुद्ध पार्नु हो, यसरी तिनीहरू परमेश्वर सँगसँगै हिँडेर सृष्टिको उद्देश्यलाई पूरा गर्न सक्नेछन्।

यसै कारणले परमेश्वरले दाऊदलाई शारीरिक दण्ड दिनु भएन। तर उनलाई पश्चात्तापमा ल्याउनको लागि परमेश्वर

उनीसँग बोल्नुभयो। दाऊदले सुनेको कथाले उनलाई आफ्नो पापको विषयमा सम्झना दिलाओस् भनेर परमेश्वरले सो कथा दाऊदलाई भनिदिने बन्दोबस्त मिलाउनुभयो।

त्यो कथा धनी र गरीबको विषयमा थियो। एउटा धनी मानिसका धेरै भेडा बाख्राहरू थिए र अर्को एउटा गरीबको चाहिँ पाठी बाहेक उसँग अरू केही थिएन। गरीबले त्यस पाठीलाई धेरै माया गर्थ्यो र आफू सँग सँग हुर्काएको थियो।

एक दिन धनीको घरमा एक जना पाहुना आए। आफ्ना पाहुनाका लागि खानेकुरा तयार गर्ने निश्चय उनले गरे। यस भोजको निमित्त आफ्नो भेडा मार्नचाहिँ उनले चाहेनन्। उनले त्यस गरीबसँग भएको एउटा मात्र पाठी मारेर आफ्ना पाहुनाको निमित्त भोज तयार पारे।

यो कथा सुनेपछि दाऊदले भने, “कस्तो डरलाग्दो काम, जसले यस्तो गर्‍यो त्यो ता मृत्युको योग्य छ! त्यस पाठीको सट्टामा उसले चार वटा अरू पाठीहरू फिर्ता दिनुपर्छ, किनभने उसले निर्दयतासाथ यस्तो काम गरेको छ।”

परमेश्वरको वचन दाऊदकहाँ आयो, “तँ त्यही मानिस होस्! मैले तँलाई राजाको रूपमा अभिषेक गर्ने र तेरा शत्रुहरूबाट छुटकारा दिएँ। तँले अरू पनि धेरै स्त्रीहरू पाउनसक्थिस्। तर तँले उरियाहलाई लडाइँमा तरवारले मारिस् र त्यसकी स्वास्नीलाई चाहिँ आफ्नी स्वास्नी हुनलाई ल्याइस्।”

“मैले पाप गरेँ, मैले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेँ” भनी दाऊदले पश्चात्ताप र नम्रतासाथ स्वीकार गरे।

उनी महान् राजा भएका हुनाले सुन्दरी बेतशेबा सहित उनको राज्यमा भएका सबै कुराहरू उनकै अधिकारका हुन् भनी उनी दावी गर्नसक्थे। र पनि दाऊदले आफ्नो हृदयमा यो कुरा

थाह पाएका थिए कि परमेश्वर मात्र वास्तवमा महान् राजा हुनुहुन्छ र सबै थोक उहाँकै हुन्।

दाऊदले महसूस गरे कि उनले एक कमजोर र गरीब मानिसको विरुद्धमा मात्र पाप गरेका होइनन्, तर उनले परमप्रभुको विरुद्धमा पनि ठूलो पाप गरेका छन्। आफूले पापै गरेको छैन भनी उनले बहाना गर्न चाहेनन्। उनलाई आफ्नो हृदयको अवस्था पूरा थाह थियो आफूले गरेका कामको पूरै जिम्मेवारीलाई उनले स्वीकार गरे। उनले त्यस धनी मानिसलाई भनेजस्तै उनी आफै पनि मृत्युका योग्य थिए। उनको विवेकको तरवारले उनलाई दिनरात घोरिखाएको थियो। उनी वेदनामा यसरी चिच्याएका थिए, "मैले पाप गरेँ र म मृत्युको योग्य छु।"

आफ्नै शक्तिद्वारा आफ्नो जीवनमा भएको पापलाई शुद्ध पार्ने कुनै पनि उपाय छैन भन्ने कुरा दाऊदलाई थाह थियो। परमेश्वरबाट अलग हुनुपरेको अनुभव दाऊदको निमित्त बडो डरलाग्दो थियो। आफ्ना दोषहरूको स्वीकार गर्दै उनले यस्तो प्रार्थना गरे, "म मेरा पापहरूको स्वीकार गर्छु, मलाई धुनुहोस्, ... मलाई शुद्ध पार्नुहोस्, ... ममा एउटा नयाँ हृदय सृष्टि गर्नुहोस्।" परमेश्वरको क्षमाको निमित्त उनले प्रार्थना गरे।

परमप्रभुलाई होम बलिको बलिदान चढाउने विचार दाऊदले गरे। मोशाको व्यवस्थामा आज्ञा गरे अनुसार धार्मिक बलिदान चढाउनु एक किसिमको रीतिनै थियो। यद्यपि उनलाई थाह थियो, कि पशुको बलिदान गरेर धार्मिक कर्तव्य पूरा गर्दा यसले मानिसको भलाइको बारेमा बताउँदैन। बलिदानले मानिसको भलाइलाई होइन तर परमेश्वरको कृपालाई बताइराखेको हुन्छ। हामीले पहिल्यै उल्लेख गरे जस्तै दाऊदको विचारमा अचम्मको रहस्य घुसेको थियो। यस धार्मिक बलिदान परमेश्वरको दयालाई मानव जातिकहाँ प्रकट गर्नलाई आउनुहुने व्यक्तिको एक सुन्दर नमूना पनि हो। यसको बारेमा हामी अर्को पाठमा अभै सिक्नेछौं।

दाऊदले आफ्नो हृदयका विचारहरूलाई कसरी व्यक्त गरे, अब हामी सो विचार गरौं। उनले भने, "म होमबलिका बलिदानहरू लिएर आउँछु, तर परमेश्वरले मबाट यो चाहनुभएको छैन। पूरा हृदयबाटनै आफ्ना पापको पश्चात्ताप गर्ने हृदयको बलिदान परमेश्वर चाहनुहुन्छ। चूर्ण हृदयनै परमेश्वरका निमित्त बलिदानहरू हुन्।"

परमप्रभुसँग सीधै रूपमा बोल्नलाई दाऊद कहिल्यै हिचकिचाएनन्। उनले भने, "हेर्नुहोस्, तपाईं भित्री भागहरूमा सत्यताको चाहना गर्नुहुन्छ। तपाईंको उपस्थितिबाट मलाई नहटाउनुहोस्। तपाईंको उद्धारको आनन्द मलाई फेरि दिनुहोस्।"

यी सबै शब्दहरू दाऊदकै भजनहरूबाट आएका हुन्, र वास्तवमा यिनीहरू परमेश्वरलाई चढाइएका प्रार्थना थिए। दाऊद इमानदार र परमेश्वरसँगको संगतिमा रहने व्यक्ति थिए र परमप्रभुले उनलाई प्रेरणा दिएअनुसार साधारण शब्दहरूमा आफ्ना विचारहरूलाई व्यक्त गर्ने क्षमता उनमा थियो। हामी यी भजनहरूलाई बुझ्न सक्छौं र हाम्रो आफ्नै जीवनहरूमा तिनीहरूलाई प्रयोग गर्न सक्छौं। हामीले ती भजनहरूको अध्ययन गर्दा परमेश्वरसँग हुनुपर्ने हाम्रो सम्बन्धको बारेमा हामी धेरै सिद्धान्तहरू सिक्न सक्छौं।

दाऊदका यी शब्दहरूबाट हामी स्पष्टसँग देख्न सक्छौं कि आफ्नो पापको कारणले परमेश्वरबाट अलग हुनपरेको अनुभव उनले गरेका थिए। उनको यस अनुभवबाट हामीले सिक्न सक्ने पहिलो सिद्धान्त चाहिँ यो हो कि परमेश्वरबाट अलग भएको अनुभवमा उनले ठूलो संकष्टको सामना गर्नुपरेको थियो। परमेश्वरको नजीक आउन उनले ठूलो चाहना गरे। तब उनले आफ्नो पापको स्वीकार गरे र आफू यस पापको दोषी छु भन्ने कुरा

मानी लिए। उनले पश्चात्ताप गरे, अर्थात् आफूले गरेको पापको निमित्त साँचै नै दुःखित भए, आफूले पाप गरेको छु भनी परमेश्वरको अगाडि स्वीकार गरे। कुनै मानिसहरूले “मैले बिराएँ” भनी त्यसै भन्छन् होला। तिनीहरूले आफ्ना कान तान्दै आँखाहरू घोटो पाछेन् होला। तर दाऊदले आफ्नो पापको स्वीकार गर्दा उनको हृदय वेदनाले भरिएको थियो र उनी यसरी चिच्याएका थिए, “म मेरा पापहरूको स्वीकार गर्छु। मेरा पापहरूका कारणले म घायल भएको छु।”

आफैले आफैलाई शुद्ध पार्न सकिँदैन भन्ने कुरा दाऊदले महसूस गरे। उनलाई शुद्ध पार्नसक्ने कुनै पनि असल कामहरू त्यहाँ थिएनन्। कुनै पनि धार्मिक विधिहरूले उनलाई परमेश्वरको अगाडि शुद्ध पार्न सक्दैनथ्यो।

अन्त्यमा, उनले परमेश्वरको कृपामा भरोसा राख्ने र उहाँसँग क्षमा मागे। उनलाई यो विश्वास थियो, कि यसरी नै उनले परमेश्वरको उपस्थिति र उद्धारको निश्चयताको अनुभव गर्नसक्थे। उनले यसरी प्रार्थना गरे, “तपाईंको दयाअनुसार मलाई आफ्नो कृपा देखाउनुहोस्।”

दाऊदका अनुभवहरू हाम्रा निमित्त अत्यन्तै महत्वपूर्ण छन् किनभने, ऐतिहासिक रूपमा सत्य ठहरिएका घटनाहरू मात्र हामीसँग छैनन्, तर दाऊदले यी सत्यताहरूको व्याख्या पनि दिएर गएका छन्। यी घटनाहरूका बारेमा उनको हृदयमा भएका कुराहरू उनले हामीसँग बाँडेका छन्। हामीले अनुमान गर्नु वा अचम्म मान्नुपर्दैन। पाप गरेर परमेश्वरबाट अलग हुनु कस्तो हो भन्ने कुरा उनले अनुभव गरेका थिए। हामीलाई दोष, पापको जवाफदेहीता, स्वीकार, पश्चात्ताप र परमेश्वरको कृपालु क्षमाको अर्थ थाह छ। दाऊदका यी महत्वपूर्ण भजनहरूलाई परमेश्वरले सुरक्षासाथ संचय गरेर राख्नुभएको हुनाले हामीलाई यस विषयमा थाह हुनसकेको हो।

तपाईंको अभ्यासको निम्ति

- ४ उरियाहसँग आफूले गरेको व्यवहार पछि दाऊदले यी शब्दहरू लेखेका थिए। ती पढ्नुहोस् र तिनीहरूका अर्थलाई विचार गर्नुहोस्। तिनीहरूलाई कण्ठ गर्नुहोस्। यसलाई तपाईं आफ्नै प्रार्थनाको रूपमा पनि प्रयोग गर्नसक्नुहुन्छ।

हे परमेश्वर, तपाईंको अचूक करुणाअनुसार
ममाथि कृपा गर्नुहोस्,
तपाईंको अपार अनुकम्पामा
मेरो सबै अधर्मबाट मलाई पूर्ण
रूपमा धोइदिनुहोस्,
र मेरो पापबाट मलाई शुद्ध
गरिदिनुहोस्।

हे परमेश्वर, ममा शुद्ध हृदय
सृजनुहोस्,
मलाई तपाईंको उपस्थितिबाट
नहटाउनुहोस्,
नता मबाट तपाईंका पवित्र आत्मा
लैजानुहोस्।
तपाईंको मुक्तिको आनन्द मलाई फेरि
दिनुहोस्,

परमेश्वरसँगको संगतिले आनन्द ल्याउँछ

परमेश्वरको क्षमाको सन्देश दाऊदकहाँ स्पष्टसँग आएको थियो: परमेश्वरले तेरा पापहरू धुनुभएको छ। तँ मर्ने छैनस्। दाऊद परमेश्वरप्रति कृतज्ञ भए र परमेश्वरको कृपा र दयाको निमित्त उहाँलाई धन्यवाद चढाए। उनले भने, 'मेरो धन्यवादको बलिदान म तपाईंलाई चढाउँछु, किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई मृत्युबाट छुटकारा दिनुभएको छ।'

तर यो दाऊदको अनुभवको अन्त थिएन। परमेश्वर दयालु र अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ भन्दैमा पापलाई चाहिँ दण्ड नदिइने होइन। पापलाई जहिले पनि दण्ड दिइने पर्छ। दाऊद र बेतशेबाको बीचमा भएको पापपूर्ण सम्बन्धबाट जन्मेको बालको मृत्यु भयो। दाऊद वेदनाले भरिए र उनलाई ज्यादै दुःख लाग्यो। र पनि उनले परमेश्वरको दण्डलाई बुझेर र त्यस न्यायलाई नम्रतासाथ स्वीकार गरे। त्यसपछि परमेश्वरले दाऊदलाई अर्को छोरा दिनुभयो, जसको नाम सुलेमान राखियो र इतिहासमा उनी सबैभन्दा बुद्धिमान् व्यक्ति बने। यसरी दाऊदको जीवनद्वारा परमेश्वर हामीसँग बोल्नुहुन्छ। यसबाट परमेश्वरले हामीलाई पाप कति डरलाग्दो छ, दण्ड निश्चयनै आउँछ र परमेश्वरको दया कति महान् छ भन्ने कुरा बताउनुहुन्छ।

परमेश्वरको संगतिमा दाऊद पुनर्स्थापित भए। उनले यस्ता खालका अतुल्य भजनहरू लगातार रूपमा लेख्न थाले, जसद्वारा परमेश्वरले मानव जातिको निमित्त महत्वपूर्ण सन्देशहरू पठाउनुभएको छ। ती सन्देशहरूमध्ये एउटा सन्देशलाई हामी यहाँ विचार गरौं। यो यस्तो सन्देश हो, जसले हामीलाई प्रार्थनाको स्वभाव र मूल्यको बारेमा बताउँछ। यसले हामीलाई बताउँछ, कि परमेश्वरसँगको संगतिले हाम्रा हृदयहरूमा आनन्द

ल्याउँछ। यसले हामीलाई बताउँछ, कि परमेश्वरले हामीलाई चाहनुहुन्छ, हामीलाई उहाँको खाँचो छ, र उहाँलाई पुकार्नेहरूका निमित्त त्यहाँ ठूलो आशा छ। परमेश्वरको इच्छाअनुसार उहाँको सेवा गर्न चाहनेहरूका निमित्त अहिले र भविष्यको लागि ठूलो आशा राखिएको छ।

दाऊदले लेखेका कुराहरूले हामीलाई देखाउँछन् कि प्रार्थनाद्वारा मानिसको हृदयले साँचै परमेश्वरको हृदयसँग कुराकानी गर्न सक्छ। आफ्ना मानिसहरूले आफूसँग कुरा गरेको र आफूले आफ्ना मानिसहरूसँग कुरा गरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ। परमेश्वर र मानिसको बीचमा भएको संगति एक प्रेमी बाबु र छोराको बीचमा भएको संगति जस्तै हो। तिनीहरू एकैसाथ हुँदा आनन्दित हुन्छन्। हेरचाह गर्ने बाबुले जस्तै परमेश्वरले सधैं नै हाम्रा कुराहरू सुन्नुहुन्छ। हाम्रा समस्याहरू र विचारहरू लिएर हामी उहाँकहाँ आएको परमेश्वर चाहनुहुन्छ। परमेश्वरसँग संगति गर्न र उहाँको आराधना र उहाँलाई प्रेम गर्न परमेश्वरले हामीलाई सृष्टि गर्नुभएको हो।

प्रार्थना एक किसिमको यात्रा जस्तो हो। मानिसले परमेश्वरलाई अभै गहिरो रूपले चिन्ने इच्छा गर्छ। आफ्ना सृष्टिकर्तासँग ऊ अभै गहिरो रूपले आत्मिक सम्बन्धमा हिँड्न चाहन्छ। आफूले लेखेका भजनहरूमा दाऊदले धेरैपल्ट यी विचारहरूलाई व्यक्त गरेका छन्। उदाहरणको लागि, उनले यसो भनेका छन्, "जसरी मुडुली मृगले खोलाको पानीको तृष्णा गर्छ, त्यसै गरी हे परमेश्वर, मेरो प्राण पनि तपाईंप्रति तिर्खाएको छ। मेरो प्राण जीवित परमेश्वरप्रति तिर्खाएको छ। म कहिले गएर परमेश्वरलाई भेट्छु?" उनलाई र विश्वासयोग्य सबैलाई परमेश्वरले उत्तर दिनुहुन्छ भन्ने दाऊदलाई निश्चयता थियो। "तिनीहरू प्रशस्तसँग तृप्त हुनेछन्। तपाईंले आफ्नो आनन्दको नदीबाट तिनीहरूलाई पिउन दिनुहुनेछ, किनभने जीवनको मुहानै तपाईं हुनुहुन्छ।"

क्षमा र परमेश्वरसँगको गहिरो सम्बन्धको निम्ति दाऊदले जसरी प्रार्थना गरेका थिए, त्यसै गरी हाम्रा व्यक्तिगत खाँचोको निम्ति परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्ने उत्साह भजनसंग्रहले हामीलाई दिन्छ। “सबै समयमा परमप्रभुमा भरोसा राख। उहाँको अगाडि आफ्नो हृदय पोख।”

परमेश्वरमाथि भरोसा राखिएको छ भन्ने सत्यतालाई प्रार्थनाले प्रकट गर्छ। प्रार्थना गर्नु भनेको कुनै विधि वा रीति पूरा गर्नु होइन। यो यस्तो वास्तविक कार्य हो जसले देखाउँछ, कि हामीलाई परमेश्वरको खाँचो छ र हामीलाई सत्यता र आनन्दमा अगुवाइ गर्नको निम्ति हामीले उहाँमा भरोसा राख्नुपर्छ। यो जीवनको मुहानमा पुऱ्याउने यात्रा हो।

दाऊदले यसरी गाएका थिए: “तपाईंले मलाई जीवनको बाटो चिनाउनुभएको छ र तपाईंले आफ्नो उपस्थितिमा मलाई आनन्दले भर्नुहुनेछ।”

तपाईंले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्नुभएको छ भन्ने कुरा स्वीकार गर्न अब तपाईं तयार हुनुभएको छ होला। किनभने तपाईंलाई थाह छ कि कोही पनि परमेश्वरको दृष्टिबाट लुकेर बस्नसक्तैन। तपाईं भित्रि दोष र वेदनाले छटपटिरहनु भएको छ। रातमा तपाईं शान्ति खोज्नुहुन्छ, तर यसलाई पाउनसक्नुभएको छैन। तपाईंले धार्मिक विधिहरू पालन गर्नुभएको छ र पनि आराम पाउनुभएको छैन। आफ्नो गहिरो वेदनाको आँशुमा सुत्नलाई तपाईं बलजफत गर्नुहुन्छ। आफ्नो हृदयमा तपाईं भाँचिनुभएको छ र तपाईंको निम्ति परमेश्वरको हृदय पनि भाँचिएको छ।

अब तपाईंले दुःख भोग्नुपर्दैन। परमेश्वर तपाईंका पिता हुनुहुन्छ भन्ने सत्यतालाई अब तपाईं थाह पाउन सक्नुहुन्छ। उहाँले तपाईंलाई आफ्नो प्रेममा क्षमा दिन र तपाईंको हृदयलाई

आनन्दले भर्न चाहनुहुन्छ। आफूले गरेका पापहरूलाई उहाँको अगाडि स्वीकार गर्नुहोस्। उहाँसँग क्षमा माग्नुहोस्। उहाँले तपाईंका पापको क्षमा गर्नुहुन्छ र आफ्नै उपायद्वारा पापको न्यायको बाटो पनि उपलब्ध गरिदिनुभएको छ भनी विश्वास गर्नुहोस्। परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुहोस् र अभै सत्यताको बाटोमा जान उहाँको अगुवाइको निमित्त उहाँमा भरोसा राख्नुहोस्। परमेश्वरले सम्पूर्ण मानव जातिको लागि दिनुभएको आफ्नो प्रकाशको सुन्दर रहस्यलाई तपाईंकहाँ प्रकट गरिदिनुहुनेछ।

भजन संग्रहका यी शब्दहरूलाई, अब तपाईंले आफ्नो इच्छा-अनुसार परमेश्वरको अगाडि दोहोर्‍याउनुहोस्। यी शब्दहरू दयालु, कृपालु र सारा विश्वका प्रभुको अगाडि तपाईंको आफ्नै व्यक्तिगत प्रार्थना बन्नसकोस्:

- "हे परमेश्वर, म दल दले हिलोमा गाडिएको छु ... र म रोई रोई थाकिसकेको छु, अब मलाई बचाउनुहोस्।
- "मेरो हृदयका वेदनाहरू बढेका छन् ... मेरो दुःखलाई हेर्नुहोस् र मेरा सबै पापहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्।"
- "मैले मेरो संकष्टमा परमप्रभुको पुकारा गरें र ... उहाँले मेरो चित्कार सुन्नुभयो।"
- "तपाईंले मलाई जीवनको मार्ग देखाउनुहुनेछ।"
- "हे मेरो आत्मा, परमप्रभुलाई धन्यको भन, जसले क्षमा गर्नुहुन्छ, निको पार्नुहुन्छ, उद्धार गर्नुहुन्छ र मुकुट लगाइदिनुहुन्छ।"

- ४ उनलाई परमेश्वरको मार्गको बारेमा स्पष्टरूपमा बताउन।
- १ क) तिनीहरू आज्ञाकारी थिए।
 ख) तिनीहरूले परमेश्वरमा विश्वास र भरोसा गरे।
 ग) तिनीहरूले आफ्नो विश्वासलाई काममा लगाए।
 घ) तिनीहरू नम्र र साहसी थिए।
- ३ क) तपाईंका उत्तरहरू: केही सुभावहरू यस्ता हुनसक्छन्: कुनै न कुनै बेला सबै मानव जातिलाई परीक्षा आउँछ। धार्मिक विधिहरूले शैतानबाटको परीक्षालाई हटाउन-सक्तैनन्। असल मानिसहरूलाई पनि परीक्षा आउँछ भन्ने कुरा योसेफको जीवनबाट पनि देख्न सकिन्छ, तर परमेश्वरको सहायताद्वारा यसलाई इन्कार गर्न पनि सकिन्छ।
- ख) ठीक
 ग) ठीक
 घ) ठीक
- २ तपाईंले कण्ठ गर्नुभएका दाऊदका शब्दहरूलाई दोहोर्याउनुहोस्।